

Avis aux électeurs

NOUVEAU MODELE
NE PAS L'EMPORTER
SINON IL SERA
RADIÉ DE VOS

Ne pas le faire car il sera
radié de vos bulletins de vote
et vous ne pourrez pas voter.

Ne l'emporter pas car il sera
radié de vos bulletins de vote
et vous ne pourrez pas voter.

PREFECTURE DU VAL DE MAINE

AVIS AUX ÉLECTEURS

Doivent être remis dans un délai de 15 jours
à compter de la date de leur remise.

Les électeurs qui ne peuvent pas se déplacer
peuvent faire appel à un mandataire pour leur
remettre les bulletins de vote. Le mandataire
doit être inscrit sur la liste électorale de la commune
et être âgé de plus de 18 ans. Il doit être
habitué de la commune et résider dans la commune
depuis au moins 6 mois à la date de la tenue
des élections. Le mandataire doit être
habitué de la commune et résider dans la commune
depuis au moins 6 mois à la date de la tenue
des élections. Le mandataire doit être
habitué de la commune et résider dans la commune
depuis au moins 6 mois à la date de la tenue
des élections.

ГЛАСУВАНЕ: ЕДНА ЕВРОПЕЙСКА ИСТОРИЯ

Десетте парламентарни
избори, които оформиха
нашия свят

ИЗЛОЖБА

BG

Европейски парламент

ГЛАСУВАНЕ: ЕДНА ЕВРОПЕЙСКА ИСТОРИЯ

Десетте парламентарни
избори, които оформиха
нашия свят

ИЗЛОЖБА

ГЛАСУВАНЕ: Една европейска история

Десетте парламентарни избори, които оформиха нашия свят

Изложба

Екип:

Мартин Грау Сегу, куратор

Инес Новеларс, помощник куратор

Дебора Ризети, управление на проекти

Благодарности на:

Владимир Чайковац, Росио дел Касар Хименес, Ханс Де Вегенер, Кристин Дюпон, Оскар Фонтао Регейра, Василеос Галанакос, Ян Гияр, Клода Хуриган, Албрехт Джон, Филип льо Гюен, Натали Минтен, Одри Мотие, Елизабет Петим, Филип Пейредю дю Шарла, Мария Тереза Поластро, Вероник Решер, Фредерик Тадино, Жан-Батист Тереза, Жозет Торес, Татяна Тумашик и Гимназия „Виоле льо Дюк“ (Вилие-Сен-Фредерик, Франция).

Проект на Европейския парламент, осъществяван съвместно от Дома на европейската история (отдел за Къщата на Жан Моне) и Парламентаризма.

Снимка на корицата: Избори за Европейски парламент през 1984 г. във Франция.

© Европейски съюз

Съдържание

Цел	7
Въведение	8
<i>Развитието на демокрацията в европейската история</i>	<i>8</i>
Десетте парламентарни избори, които оформиха нашия свят	13
1979 г. Две съучредителки в първия ген от дейността на пряко избрания Европейски парламент	14
1984 г. Нови избори за Европейски парламент с по-силни правомоция	16
1989 г. След Студената война – формиране на нов съюз: избори в изключително важна година	18
1994 г. Новата Европа на Договора от Маастрихт е в ход	20
1999 г. Welcome to the euro	22
2004 г. След мащабно разширяване обединена Европа гласува	24
2009 г. In the shadow of the financial crisis	26
2014 г. Председателят на Комисията се назначава съгласно новите разпоредби на Договора от Лисабон	28
2019 г. Хората се завръщат	30
2024 г. Предстоящите избори: повратен момент?	33

Цел

През юни 2024 г. гражданите от всички държави – членки на Европейския съюз, ще бъдат призовани да изберат свои представители в Европейския парламент.

Това ще бъде десетият път, когато се провежда такъв вот след първите преки избори за Европейски парламент през 1979 г. И това е повод за размисъл по въпроса как се е развила наднационалната демокрация на Европа – от началото на процеса на демократично участие на нашия континент до постепенното изграждане на истинска европейска политика.

Едно подобно пътуване във времето не само Ви дава възможност да се запознаете с факти от миналото, но и Ви помага да направите информиран избор в избирателната секция! Демокрацията е жизненоважна – Вашето мнение е от решаващо значение.

Въведение

Развитието на демокрацията в европейската история

Европа измина дълъг път по отношение на развитието на демокрацията. Според някои тази демокрация се корени още в древна Атина. Според други свободите на съвременната епоха се различават съществено от свободите в древността, понеже се отнасят за цялото общество, а не само за част от него. Докато в древността демокрацията се счита за съвместима с лишаването на големи групи от избирателни права, сред най-напредничавите идеи на Просвещението е разбирането, че демокрацията трябва да бъде приобщаваща.

Тази красива идея обаче често се използва повече в теорията, отколкото се прилага на практика. От края на 18-и век напредъкът на демокрацията се свързва с други важни каузи по пътя към по-голямо равенство – от премахването на робството до разширяването на гражданските права както на мъжете, така и на жените. През 19-и век зараждащата се демократична легитимност е принудена да съществува съвместно с авторитарни режими. Въпреки че многостранното сътрудничество между авторитарните режими няколко пъти прави възможно постигането на траен мир между нациите (Мюнстер/Оснабрюк през 1648 г., Утрехт през 1713 г. и Виена през 1815 г.), всъщност това е за сметка на борбата на населението за по-големи граждански свободи – например по време на репресиите след Виенския конгрес през 1815 г. През целия 19-и век кодификацията на международното право и основаването на по-широки стабилни международни организации създават условия за световно разпространение на демократичните стандарти, които някои страни вече са изпробвали на местна почва. Светът е готов за промяна на парадигмата, при която демократичните ценности ще поемат водеща роля в международните системи. За съжаление, Европа трябва да изчака да отмине поредният конфликт – Първата световна война, за да види как повечето от нейните държави се превръщат в демокрации.

Днес е ясно едно: изборите не могат да бъдат напълно демократични без всеобщо избирателно право. В Европа изборите чрез всеобщо избирателно право се провеждат за първи път в началото на 20-и век, най-вече в скандинавските и в други северноевропейски страни. В останалата част на Европа извоюването на избирателните права на жените понякога отнема твърде много време: в Швейцария те стават реалност едва през 70-те години на миналия век, а в Испания и Турция са узаконени през 30-те години на миналия век. Разцветът на либералната демокрация е и периодът, в който се появяват

Финландка гласува на парламентарните избори през 1907 г.
© Обществено достояние

най-сериозните предизвикателства пред нея: нацизмът и сталинизмът процъфтяват благодарение на критиките си към разпространението на индивидуалните свободи. Поради това продължителната еволюция на демократичните избори е и история за това как те стават пресечна точка на някои от най-важните каузи на обществата: правата на жените, правата на лишени от изборителни права и – особено след Втората световна война и благодарение на архитектите на европейското единство – насърчаването на световния мир.

Архитектите на европейското единство и стремежът към пряко избран Европейски парламент

След Втората световна война съществува дълбоко убеждение, че невъзможността да се постигне европейско единство в периода между двете световни войни е една от основните причини за разпадането на мира и демокрацията. При изготвянето на декларацията на Шуман през 1950 г. Жан Моне намира начин да свърже съдбите на мира, демокрацията и европейското единство. Освен това Моне не полага просто основите на една технократична Европа, а работи неуморно за демократизиране на европейските институции през следващите десетилетия, като се застъпва за преки избори за Европейски парламент.

Тази дейност се осъществява предимно чрез Комитета за действие за Съединени европейски щати. Ето защо каузата на мира поражда най-амбициозния демократичен проект в световен мащаб: наднационални избори в Европа. От 1979 г. насам преките демократични избори за Европейски парламент направляват съдбите на нашия континент чрез участието на хората и увеличаването на институционалните му правомощия.

От самото начало, както и в много срузи области, бащите основатели работят рамо до рамо за парламентаризиране на проекта за европейско единство: бившият белгийски премиер Пол-Анри Спак, в тясно сътрудничество с Моне, става първият председател на Общото събрание на Европейската общност за въглища и стомана през 1952 г., наследен от бившия италиански премиер Алчиде Де Гаспери през 1954 г. Тримата мъже разчитат на Асамблеята, за да придвижат наднационалния характер на зараждащата се европейска институционална архитектура.

През 1958 г. са създадени още две европейски общности: Европейската икономическа общност и ЕВРАТОМ. А човекът, който публично одобрява и оповестява прег света плана на Моне за обединена Европа, бившият френски министър-председател и външен министър Робер Шуман, оглавява новия законодателен орган, обединяващ представители на трите общности: Европейската парламентарна асамблея.

Робер Шуман в Европейската парламентарна асамблея по случай 10-ата годишнина от Декларацията на Шуман. 10 май 1960 г.

© Европейски съюз

Избори за Европейски парламент през 1984 г. в Италия.
© Европейски съюз

**Десетте
парламентарни
избори, които
оформиха нашия
свят**

1979 г.

Две съучредителки в първия ген от дейността на пряко избрания Европейски парламент

Първите преки европейски избори се провеждат след продължителна борба. Средата на 70-те години е време на напредък за европейското единство с първото разширяване на Европейската общност, началото на европейското парично сътрудничество и създаването на Европейския съвет. За един от основателите, Жан Моне, първите преки европейски избори са повод да прекрати неуморната си дейност и да се пенсионира, уверен, че новото поколение демократично избрани лидери ще поеме щафетата от него.

През юни 1979 г. гражданите от двете държави членки се отправят към избирателните секции, за да гласуват. Предиизборната кампания води до създаването на нова иконография – плакати, телевизионни реклами и рекламни изделия – при която се акцентира върху съвместното вземане на решения. Избирателната активност е около 62%.

На учредителната сесия на новоизбрания Европейски парламент две жени заемат председателското място. Първоначално тя е ръководена от най-възрастния член, Луиз Вайс, ревностен защитник на европейското единство и борец за правата на жените от 20-те години насам, която в края на кариерата си постига успех и по двете направления. Луиз Вайс предава щафетата на първия демократично избран председател на Европейския парламент, Симон Вейл, бивш френски министър, оцеляла от Холокоста и защитничка на репродуктивните права на жените. Европа поставя на водещо място жените, наред с бащите основатели от петдесетте години!

Във втората част от парламентарния мандат, започваща през 1982 г., за председател е избран Пит Данкерт от Нидерландия.

Луиз Вайс поздравява Симон Вейл по случай избирането ѝ за председател на Европейския парламент. 17 юли 1979 г. .

© Европейски съюз

1984 г.

Нови избори за Европейски парламент с по-силни правомощия

След първите избори, въпреки новопридобитата си демократична легитимност, Европейският парламент все още разполага само с ограничени правомощия. Мнозина са недоволни от тази ситуация и няколко по-откровени депутати настояват за незабавна промяна, ако не чрез законодателство, то поне на практика. Например разширяването на бюджетните правомощия на асамблеята се превръща в средство за оказване на влияние върху все по-голям брой области на политиката. Основен фактор сред тези политически посредници е Алтиерио Спинели, привърженик на европейското единство още от 40-те години на миналия век.

През 1941 г., излежавайки присъди в затвора на малкия остров Вентотене, Спинели и редица друзи противници на фашизма изготвят манифест за федерална Европа. Докато край тях бушува конфликт, става ясно, че международната система не може да се върне към предишното статукво след края на Втората световна война. По-късно Спинели става еврокомисар, а през 1979 г. се явява на изборите за Европейски парламент. Начело на Крокодилския клуб, кръстен на ресторанта в Страсбург, където се събират неговите членове, Спинели предлага проект на договор за създаване на Европейски съюз – текст с федералистки замисъл, приет от Европейския парламент през февруари 1984 г. Политическият залог на предстоящите избори става твърде висок.

Това също е първият път, когато се провеждат европейски избори с участието на Гърция като сържава членка. При 59% избирателна активност Пиер Пфлимлен от Франция е избран за председател на институцията и става първият бивш министър-председател, който ръководи Европейския парламент. Чарлз Хенри Плъмб от Великобритания е председател от 1987 г. С присъединяването на Испания и Португалия към Европейската общност по средата на парламентарния мандат през 1987 г. се провеждат частични избори заради тях. Въпреки че сържавите членки в крайна сметка не одобряват проекта за договор за създаване на Европейски съюз, текстът проправя пътя за бъдещи новаторски промени, като например одобряването на Единния европейски акт и създаването на Европейския съюз.

Алтиеро Спинели.

© Исторически архиви на Европейския парламент

1989 г.

След Студената война – формиране на нов съюз: избори в изключително важна година

Изборите през 1989 г. се провеждат в една от най-значимите години в съвременната история. След четири десетилетия на Студена война, белязана от конфронтация между Изтока и Запада на световната сцена, Източният блок, предвождан от Съветския съюз, се разпада и страните от Централна и Източна Европа бързо се придвижват към плуралистична демокрация. В рамките на Европейската общност Жак Делор, бивш френски министър, който оглавява Европейската комисия през 1985 г., ръководи безпрецедентни преобразяващи действия.

Като се опира отчасти на проекта за договор на Спинели за създаване на Европейски съюз, Делор успешно убеждава държавите членки да одобрят неговия Европейски единен акт – решителна стъпка към създаването на Европейски съюз, чиито правомощия ще обхващат широк спектър от области на политиката. Ето защо третите европейски избори се провеждат в обстановка на очакване на този нов политически субект, който ще има атрибутите на пълноправен международен участник във външните отношения и безпрецедентно равнище на вътрешна интеграция. Тъй като преговорите по договора все още предстоят, избирателната активност е около 58%.

Новият парламент избира испанеца Енрике Барон за свой председател. Германецът Егон Клепш е избран за председател през 1992 г. за втората половина на мандата. Новият законодателен орган става свидетел на дълбоки исторически промени, като пагането на Берлинската стена, обединението на Германия и силната финансова помощ за демократичния преход в страните от Централна и Източна Европа. Той оказва решаващо влияние за по-значителна интеграция в изготвянето и ратифицирането на Договора за Европейския съюз, известен още като Договора от Маастрихт. Ражда се нова Европа!

ELEZIONI EUROPEE 18 GIUGNO 1989

IL PARLAMENTO EUROPEO LA NOSTRA VOCE IN EUROPA

PARLAMENTO EUROPEO Ufficio d'informazione per l'Italia - Via IV Novembre, 149 - 00187 ROMA - Tel. 6790507-6790502

1994 г.

Новата Европа на Договора от Маастрихт е в хог

Приблизително една година след влизането в сила на Договора от Маастрихт, с който е създаден Европейският съюз, европейските граждани отново са призовани да гласуват. При новото разпределение на правомощията Европейският парламент значително увеличава позициите си, като сега действа като съзаконотател наравно със Съвета на министрите. Амбициозните нови проекти, които биха действали като движещи сили за цялата европейска архитектура – планираното разширяване на изток и юг, планът за единна валута – сега са обект на демократично вземане на решения и обществен контрол чрез членовете на Европейския парламент.

Новите избори се провеждат в настроение, съизмеримо с важния избор, който трябва да се направи (европейското разширяване: докъде?), както и с необходимостта да се разсеят опасенията на гражданите (ще бъде ли единната валута напълно полезна или не?). Необходимо е да бъдат задействани или стимулирани нови политики, например по отношение на инфраструктурите, финансирани чрез регионални политики, олицетворение на новата взаимосвързаност на континента.

Избирателната активност е около 57%. Германецът Клаус Хенш е избран за председател на Европейския парламент през 1994 г. Испанецът Хосе Мария Хил-Роблес става председател за втората половина на мандата през 1997 г. Тъй като на 1 януари 1995 г. ЕС нараства от 12 на 15 държави членки, Австрия, Швеция и Финландия избират свои представители на частични избори през 1995 г. и 1996 г. Тези съвсем нови членове на ЕП донасят със себе си силна традиция на необвързване и високи социални и екологични стандарти. Светът също гледа към Европа с нови очила: ново оптимистично послание озарява Стария свят и европейският модел изглежда предопределен да надмине този на бившите блокове от Студената война.

Европейски избори в Брюксел на 12 юни 1994 г.
© Европейски съюз

1999 г. Welcome to the euro

Напредъкът на единната валута е на път да доведе до нещо осезаемо: евробанкноти и монети. Мащабното разширяване набира скорост със започването на преговори за присъединяване с 12 страни кандидатки през 1998 г. Последните европейски избори през 20-и век се провеждат в период, когато континентът се намира на голям политически кръстопът, и резултатът от тях определено ще има широкообхватни последици.

Ако мирът е изглеждал сигурен, след почти половин век европейска интеграция и десетилетие след края на Студената война конфликтът в Косово е жестоко напомняне за неговата крехкост, както и войните в бивша Югославия преди това. Една консолидна европейска външна политика, изглежда, е начинът да се осигури стабилност на континента. По време на следващия парламентарен мандат подписването на Договора от Ница (2001 г.), изменящ както Договора от Маастрихт (1992 г.), така и Договора от Рим (1957 г.), отчасти има за цел да подготви Съюза за разширено членство.

Избирателната активност е 58%. Френският политик Никол Фонтен е избрана за председател на Европейския парламент за първата половина на мандата през 1999 г., а ирландският политик Пат Кокс – за втората половина на мандата през 2002 г. През този мандат на Парламента евроото влиза в обращение на 1 януари 2002 г. и е създаден Конвентът за изготвянето на Европейската конституция, но също така възникват големи предизвикателства пред ролята на Европейския съюз като световен участник. Атаките от 11 септември 2001 г. в Ню Йорк и Вашингтон поставят на дневен ред борбата срещу тероризма както никога дотогава. Нашествието на САЩ в Ирак разделя съюза на две групи държави: едните са на страната на САЩ, а другите остават критични: това дори предизвиква пренебрежително разграничение между „Стара Европа“ и „Нова Европа“!

Информационни щандове за предстоящите европейски избори през юни 1999 г.

© Европейски съюз

2004 г.

След мащабно разширяване обединена Европа гласува

Разривът между европейските държави, причинен от войната в Ирак, трябва да бъде преодолян, а най-голямото разширяване на ЕС до момента със сигурност предоставя добър повод за това. След повече от половин век дълбоко вкоренено разделение, през 2004 г. континентът е готов да се събере отново. Десет нови държави членки се присъединяват към клуба: осем от Централна и Източна Европа (Чешката република, Естония, Латвия, Литва, Унгария, Полша, Словакия и Словения) и две от Южна Европа (Кипър и Малта). Техните граждани могат да гласуват на изборите през същата година. Още две държави (България и Румъния) стават членки през 2007 г.

Избирателната активност на тези избори е около 46%. Испанецът Жозеп Борел става председател на Европейския парламент през 2004 г. за първата половина на мандата, а след това германецът Ханс-Герт Пьоотеринг – за втората. Въпреки проевропейския климат обаче еуфорията е краткотрайна, защото на хоризонта облаците се съгъстват. През 2005 г. както холандските, така и френските граждани гласуват с „не“ на референдум за проектодоговора за европейска конституция, който би придвижил Съюза с една стъпка към федерална Европа. Някои държави показват първите признаци на умора от разширяването: струвало ли си е да бъдат положени всички тези усилия за адаптиране в името на Европа?

Въпреки това не целият напредък по отношение на оформянето на нова Европа ще бъде обезсмислен: след отхвърлянето на Договора за създаване на Конституция за Европа, настъпва период на размисъл. Какво следва оттук нататък? Берлинската декларация, подписана през март 2007 г. от председателя Пьоотеринг, спасява голяма част от разпоредбите на Конституционния договор точно навреме преди следващите избори под формата на акт, който ще стане Договорът от Лисабон (първоначално известен като Договор за реформа).

Ден на разширяването: идването на новите знамена. Брюксел, 1 май 2004 г.
© Европейски съюз

2009 г.

In the shadow of the financial crisis

Към момента, в който Договорът от Лисабон влиза в сила на 1 декември 2009 г., има не само нови избори, но и тежка криза, която засяга световната икономика със сериозни финансови, социални и политически последици. По-вероятно е решенията на избирателите да бъдат породени от страх и управлението на този страх се превръща в една от основните задачи на политическите представители.

Разбира се, трябва да бъдат намерени и някои положителни точки: избирането на Барак Обама за президент на Съединените американски щати през 2008 г. предвещава нова ера в трансатлантическите отношения; екологизирането на промишленото производство се превръща във вездесъщо мото. Но дали това е достатъчно?

Избирателната активност е 43%. Йежи Бузек, бивш министър-председател на Полша, е избран за председател през 2009 г. – първият от Централна и Източна Европа, който заема този пост. Германецът Мартин Шулц поема председателския пост през 2012 г.

През 2010 г. заплахата Гърция да не изпълни задълженията си предизвиква кризата с европейския държавен дълг, а финансовата криза в Ирландия е последвана от трайни финансови затруднения в много държави членки, тъй като сметките „на червено“ се превръщат в глобална тенденция. Парламентът също така става свидетел на сътресения в близост до границите на Съюза: Арабската пролет, която започва през 2010 г., кулминира през 2011 г. – точно когато започва войната в Сирия. През 2013 г. започват протестите на Евромайдан в Киев, последвани от анексирането на Крим от Русия и войната в Донбас през 2014 г.

JCDecaux

Quelle agriculture pour notre alimentation ?

Votre vote, utilisez-le lors des élections
du Parlement européen le **7 juin**.

www.elections2009.eu

Реклама на кампанията за европейски избори. Марсилия, Франция, 2009 г..

© Европейски съюз

2014 г.

Председателят на Комисията се назначава съгласно новите разпоредби на Договора от Лисабон

Изборите през 2014 г. въвеждат процеса на Spitzenkandidat, или на водещия кандидат: съгласно тази система европейските политически партии номинират своя водещ кандидат преди изборите за Европейски парламент, което позволява на гражданите да влияят пряко върху избора на ръководителя на европейската изпълнителна власт чрез гласа си на изборите за Европейски парламент. Най-голямата партия след изборите има право да предложи името на бъдещия председател на Европейската комисия, който по-късно да бъде избран от Европейския парламент с мнозинството на неговите членове. Това се разглежда по-широко като начин за „европеизиране“ на изборите за Европейски парламент.

Договорът от Лисабон предоставя основата за тази засилена роля на Европейския парламент при назначаването на председателя на Европейската комисия. Така Жан-Клод Юнкер става новият председател на Европейската комисия чрез тази система. Участието в изборите е около 43%. Мартин Шуц, който вече е председател на Европейския парламент от 2012 г., е преизбран през 2014 г. за първата половина на мандата. Той е първият преизбран председател на Европейския парламент. Антонио Таяни става председател през 2017 г.

По време на следващия парламентарен мандат членовете на ЕП са изправени пред бързо променяща се среда както в Европа, така и по света. В средата на 2016 г. при безпрецедентен вот мнозинството от британските граждани решават, че страната им трябва да напусне Европейския съюз. Налага се да се отправят предупреждения към правителствата на някои сържави членки, които бележат уклон към „нелиберална демокрация“. Избирането на Доналд Тръмп за президент на САЩ през 2016 г. поставя отношенията между ЕС и САЩ под напрежение.

**EUROVISION
DEBATE**

#TellEUROPE

Дебат „Евровизия“ през 2014 г. между кандидатите за председател на Европейската комисия.

© Европейски съюз

2019 г. Хората се завръщат

На изборите през 2019 г. избирателната активност е 51%. Това е първото увеличаване на участието в изборите след първите избори за Европейски парламент през 1979 г. и представлява най-големите транснационални избори в историята. Давид Сасоли става председател на Европейския парламент, последван през януари 2022 г. от Роберта Мецола – най-младият председател на Парламента в историята.

Повечето европейски политически партии отново номинират водещи кандидати за председателството на Европейската комисия преди изборите за Европейски парламент през 2019 г. По-късно Европейският съвет предлага на Европейския парламент кандидатурата на Урсула фон дер Лайен, която не е водещ кандидат, за председател на Европейската комисия. Парламентът я избира в рамките на правомощията си за контрол.

На изборите през 2019 г. въпросите, свързани с опазването на климата, са изведени на преден план, тъй като в световен мащаб околната среда продължава да дава тревожни признаци на бързо влошаване. По време на следващия мандат на членовете на ЕП се налага да се справят с действителното напускане на Обединеното кралство. През 2020 г. избухва пандемията от COVID-19. Европейските институции решават да свикат конференция за бъдещето на Европа, насрочена за 2021 г. През 2022 г. Русия нахлува в Украйна.

*Избори за Европейски парламент през 2019 г.: зад кулисите на изборната нощ. .
© Европейски съюз*

2024

Предстоящите избори: повратен момент?

Както е видно от цялата поредица от европейски избори след 1979 г., всеки един от тях се характеризира от дебатите и политическите въпроси, които стоят на дневен ред по време на тяхното провеждане.

Историята на тези избори е едно от знаменателните събития в оформянето на истинска европейска политика – отражение на основните тревоги и борби на политическата арена във всеки един момент.

А какво ни очаква на изборите за Европейски парламент през 2024 г.? Вие имате гумата!

An aerial, high-angle photograph of a massive crowd of people, viewed from above. The individuals are densely packed in the center and become more sparse towards the edges. They are wearing a variety of colorful clothing, creating a mosaic of colors from the top-down perspective. The ground is a light, neutral color, and the overall scene conveys a sense of a large-scale public gathering or event.

together.eu

**TOGETHER FOR
DEMOCRACY**